

§2 DISSERTATIO SECUNDA

tiens seculorum fama ad nos detulerit. Accedit tamen III. etiam eventus prædictio-
nū: ut illius imprimis, quæ est 1. de universa-
li gratia, seu de vocatione gentiū: cui 2. & al-
tera accedit de speciali ira, seu everfione
Judæorum, ob infidelitatem. Unde &
Judicem & legem agnoscimus, non mi-
nus, atque ex cadavere in supplicii loco
suspensio judicem & legem ejusdem loci
animadvertere possumus. Utraque in
veteris instrumenti libris perspicuè di-
versissimis temporibus uno sensu scri-
pta continetur: quos tamen libros diu
ante scripta Apostolica extitisse; ipsi Ju-
dæi, capitales Christi hostes testantur.
Omitto 3. experimēta gratiæ, in lætitiâ mul-
torū licet morientium: 4. Iræ, in conscientia mul-
torum viventium: & alia, quæ magis inquirentibus
veritatem prophetia Christiana abunde ostendunt.

Unde
sunt
dog-
mata
de
scrip-
turis

XXVIII. Ex his patet I. Esse
dogma fidei Catholicæ, quod omnes
scripturæ à Prophetis & Apostolis tradi-
tæ hominibus, (sive immediatè, sentien-
tibus verba & virtutes ipsorum; sive me-
diatè, audientibus consentiens testimo-
nium Majorum) sint verbum Dei. Id e-
nim non solum singulæ scripturæ vel ex-
pressis verbis, vel evidenti significatione
dicunt: sed testantur quoque partim cō-
sensus singularum cum scripturis priori-
bus,